

Arrest

**nr. 174 004 van 2 september 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TYTGAT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 27 oktober 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 november 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 februari 2016.

1.3. Op 10 mei 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 mei 2016 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Beit Mcheik (Baalbek), de Libanese nationaliteit te bezitten en een sjiitisch moslim te zijn. Uw vader is werkloos, uw moeder is poetsvrouw. U hebt twee zussen, van wie er een gehuwd is, en die nog bij uw ouders wonen. Uw beide broers zijn gehuwd en wonen in Beiroet. In uw familie is er niemand ooit politiek actief geweest.

Omwille van medische problemen, u bent beperkt in uw mobiliteit, en omwille van geldgebrek bent u maar tot het vijfde lager naar school gegaan, een job krijgen ging niet omdat u dusdanig slecht te been bent.

In 2006 zocht u bijgevolg toenadering tot Hezbollah en maakte u te kennen zich te willen aansluiten, in de hoop zo een medische behandeling en een job te zullen krijgen. Hier waren geen specifieke voorwaarden aan verbonden, iedere sjiit mag toetreden, zo stelt u. In de periode 2006-2007 diende u gedurende twee en een halve maand een religieuze opleiding te volgen en quasi tegelijkertijd diende u een keer per week aan een militaire opleiding van één uur deel te nemen, dit deed u tot 2015. Ergens in 2012 begon u aan de opleiding 'Jounoud' en u beëindigde deze op 16 januari 2013. Hierna tekende u een contract en kreeg u een loon van 500 dollar per maand uitbetaald. Vervolgens kreeg u nog drie dagen de 'anti-analfabeet' opleiding in Ghreib (leren schieten met een Kalashnikov) en doorliep u de opleiding 'Ansar' (religie), waarna u begin 2014 een eed diende te zweren enkel nog naar Manar TV te kijken en geen films te bekijken met seksuele connotaties. In deze periode diende u tevens een militaire training van 45 dagen te volgen

Vanaf midden 2014 begon u op de parking van de moskee al Sadeq broodjes te smeren voor Hezbollah-leden die de wijk Dahiya en het districtshuis bewaakten, ook daarvoor kreeg u die bewuste 500 dollar betaald.

Rond juli-augustus 2015 kreeg u te horen dat u een viertal maanden later naar Syrië zou gaan om ook daar broodjes te gaan smeren. Toen u dit hoorde vreesde u echter de wapens te zullen moeten opnemen, u beschouwde zich immers als een militair, en zag u dit totaal niet zitten omdat u niet wenste te strijden. U zette uw werkzaamheden op de parking verder en probeerde in deze periode zoveel mogelijk geld te sparen.

Op 3 oktober 2015 verliet u legaal, middels uw eigen paspoort, het land via de luchthaven van Beiroet en vloog u naar Izmir (Turkije) en kwam u vervolgens via Griekenland en tal van andere landen naar België, waar u op 27 oktober 2015 asiel aanvraagde. Uw paspoort werd tijdens één van uw trajecten door de smokkelaar in zee gegooid.

B. Motivering

Na het gehoor afgenomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève en wel omwille van volgende redenen.

Zo kunnen er een aantal bemerkingen worden gemaakt aangaande uw betrokkenheid bij Hezbollah. Zo stelt u zich in 2006 bij deze beweging vrijwillig te hebben aangesloten omdat u hoopte op medische verzorging en op een job. U diende in kader van uw 'aansluiting' verschillende opleidingen te volgen, doch blijkt dat u hieromtrent niet kunt overtuigen.

U laat duidelijk uitschijnen dat iedere sjiit kan toetreden tot Hezbollah, en dat u jaren lang een keer per week opleiding kreeg en één keer drie dagen en één keer 45 dagen een echte militaire training diende te volgen. U kreeg uw lidmaatschap zonder meer in 2006, zo stelt u. De door u beschreven manier van toetreden en de beschrijving van uw opleidingsprogramma komen bezwaarlijk overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Zo blijkt dat de partij enkel diegenen die de partijideologie zonder reserve toegewijd zijn inlijven en dat hieraan een doorgedreven opleiding voorafgaat (een kopie van de informatie waarop het CGVS zich baseert is aan het administratief dossier toegevoegd), een gegeven dat bezwaarlijk op u van toepassing is. U stelt in de hoop op een job en een medische behandeling lid te zijn geworden, niets

meer en niets minder, en bent gewoon naar de commandant van uw wijk gestapt en hebt hem gevraagd uw aanvraag te vergemakkelijken (CGVS p.2, 5). U gevraagd of er naar uw beweegredenen werd gepeild of naar hoe u dacht over Israël en de Hezbollah, antwoordt u dat dit niet het geval is, dat men zonder kennis begint en men het met de tijd leert. Gevraagd of er dan niet eerst een onderzoek naar uw achtergrond werd gedaan, geeft u aan dat dit effectief het geval is daar 'ze' beschikken over inlichtingendiensten. Gevraagd hoe u weet dat er een onderzoek naar u gebeurde moet u dan toegeven het niet te weten en kunt u slechts opwerpen dat 'ze vragen of hij drinkt of bidt'. Het hoeft geen betoog dat uw antwoorden bezwaarlijk kunnen overtuigen daar hieruit niet kan worden afgeleid dat u de Hezbollah en haar ideologie genegen zou zijn of dat uw familie zich reeds verdienstelijk zou hebben betoond. Meer nog, niemand in uw familie heeft ooit politieke aspiraties of banden gehad met Hezbollah (CGVS p.2-3). Uw verklaring dat u zonder slag of stoot in 2006 lid bent geworden van Hezbollah en zonder meer werd opgenomen in hun opleidingsprogramma ontbeert dan ook iedere geloofwaardigheid.

U gevraagd wanneer u precies uw aanvraag tot lidmaatschap deed, stelde u na de oorlog van 2006 al aangesloten te zijn geweest, maar pas in 2012 'begon u met het militaire werk'. U bent begonnen met een religieuze opleiding (Ma'arif) die twee en een halve maand duurde. Deze was dagelijks en duurde zo'n tweetal uur. Gevraagd wat er zoal gezegd werd, antwoordde u: "we begonnen met de eerste profeet Adam tot Mohammad en we spreken over hem, zijn familie en vrienden". Er werden verhalen verteld over profeten en over Hussein, hoe hij overleden is in Karbala, en over hoe belangrijk jihad is (CGVS p.2-3). Gezien u stelt gedurende meer dan twee maanden dagelijks onderricht te hebben gehad is het toch opvallend dat u spontaan enkel in gemeenplaatsen spreekt en uw verklaringen nu niet bepaald van diepgang getuigen.

Vervolgens geeft u aan dat u tijdens uw opleiding Ma'arif ook al begon met een militaire opleiding, dit vond elke maandag plaats gedurende een uur en u volgde deze lessen tot 2015. Gevraagd dit toe te lichten, kunt u andermaal niet overtuigen. U stelt les te hebben gekregen van de militaire commandant die jullie 'over Syrië, Israël en dergelijke vertelde'. Uitgenodigd hier dieper op in te gaan stelde u: "we kregen militaire lessen door een militaire commandant en religie door de sheikh, meer kan ik niet vertellen". Gevraagd waarom u dit niet kunt, stelde u dat iedereen een specialisatie heeft en zegt u: "ik heb verteld wat ik deed". Daarop gevraagd wat uw specialisatie was geeft u het weinig zeggende antwoord: "ik was gewoon lid". Andermaal er toch op aangedrongen hieromtrent meer toelichting te geven komt u niet verder dan te stellen met een Kalashnikov en een 'BKC' te hebben geschoten tijdens een driedaagse bijkomende opleiding (CGVS p.3). Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen totaal niet kunnen overtuigen, van iemand die bijna gedurende 8 jaar wekelijks militaire opleiding heeft gehad kunnen er toch meer doorleefde, meer gedetailleerde en meer overtuigende verklaringen worden verwacht. Uit niets kan worden afgeleid dat u daadwerkelijk jaren lang een dergelijke opleiding hebt genoten. Vervolgens heeft u het ook over de opleiding 'Ansar', dat is zoals de 'Jounoud'-opleiding, maar meer uitgebreid, meer lessen en meer boeken zo stelt u. Gevraagd hierover te vertellen, leest u van het document dat betrekking heeft op de opleiding 'Jounoud' af welke vakken u hierin volgde (zie document 4 groene map). Gevraagd of u uit het hoofd kunt citeren welke vakken u volgde kunt u er slechts drie opsommen, dit terwijl er op uw document heel wat meer vakken staan. Hierop gewezen kunt u slechts weinig overtuigend antwoorden dat het morele lessen betreft. Gevraagd in welke mate de lessenreeks Ansar meer uitgebreid was, antwoordt u "het gaat over religie, het boek is iets dikker dan bij Jounoud". Gepeild of er nog andere verschillen zijn, geeft u aan "neen, wat meer uitleg over de profeet en zijn leven". Gevraagd in welk opzicht u meer uitleg kreeg, antwoordt u "extra uitleg zoals het verschil tussen rein en onrein en hoe je een lijk moet wassen" (CGVS p.4). Gezien uw antwoorden bezwaarlijk de algemene kennis van een praktiserend moslim overstijgen, werd u andermaal uitgenodigd hierover te vertellen waarop u antwoordde "neen, dat was het" (CGVS p.4). Andermaal kan niet worden geconcludeerd dat uw antwoorden het 'algemeen niveau' overstijgen, wat toch wel verwacht kan worden van iemand die beweert een dusdanige opleiding te hebben gevolgd.

U stelt dan ook nog eens een militaire training van 45 dagen te hebben gekregen, dit was begin 2014 in een kazerne. Gevraagd hoe die dagen werden ingevuld, antwoordt u: "militaire en religieuze opleiding in een internaat". Uitgenodigd hierover te vertellen, komt u niet veel verder dan: "ze leren ons schieten met een BKC en een Kalashnikov en ook over explosieven". Alhoewel u aangeeft dat de BKC grotere kogels heeft om over een langere afstand te kunnen schieten, ontwijkt u een antwoord op de vraag naar het kaliber van de kogels die erin gaan en stelt u dat er 100 in gaan. Andermaal gevraagd naar het kaliber moet u het antwoord schuldig blijven, net zomin kunt u voor de Kalashnikov hierop antwoorden terwijl u wel kunt aangeven dat deze over een afstand van 800 meter kan schieten en er 30 kogels in het magazijn kunnen. Gevraagd te vertellen over de explosieven, ontwijkt u weerom een antwoord door

te stellen: "gewoon een militaire opleiding en ze leren ons hoe een tank te laden". Erop gewezen dat u over explosieven diende te vertellen, vermijdt u weer een accuraat antwoord te geven en stelt u theorielessen te hebben gehad, de praktijk zou voor later zijn (CGVS p.4-5). Temeer u stelt voornamelijk theorielessen te hebben gevolgd in deze periode, kunnen er andermaal wat meer gedegen en meer gedetailleerde antwoorden verwacht worden.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u nu niet bepaald aannemelijk gemaakt al deze opleidingen daadwerkelijk te hebben gevolgd. U kunt weliswaar de verschillende opleidingen benoemen doch over de specifieke invullingen van deze opleidingen kunt u slechts een aantal vaagheden poneren. De door u in kader hiervan neergelegde documenten, met name een puntenlijst en een diploma van de door u beweerde gevolgde 'Jounoud'-opleiding, doet hier dan ook geen afbreuk aan vermits dergelijke documenten slechts waarde hebben ter ondersteuning van een overtuigend relaas, wat hier niet het geval blijkt te zijn. Bovendien legt u geen identiteitskaart of paspoort neer, waardoor sowieso niet valt te verifiëren of deze stukken daadwerkelijk op u betrekking hebben. De door u neergelegde gehandicaptenkaart (zie infra), kan bezwaarlijk als een officiële identiteitskaart beschouwd worden.

Verder hebt u totaal niet kunnen overtuigen waarom Hezbollah u naar Syrië zou sturen. U stelde dat men u zou hebben meegedeeld dat u ook daar broodjes zou moeten gaan smeren, doch u vreesde de wapens te zullen moeten opnemen. Ook dit gegeven kan niet overtuigen. U geeft zelf aan minder mobiel te zijn en omwille van uw handicap geen werk te hebben gevonden. U geconfronteerd met uw immobiliteit, antwoordt u dat u wel wat kan wandelen, maar dat u momenteel pijn hebt in uw knieën en Hezbollah had beloofd u te laten opereren. U erop gewezen dat er van een operatie blijkbaar geen sprake was en nogmaals gevraagd waarom men specifiek u zou sturen, stelt u dat er een regel is bij Hezbollah en elk lid in Syrië moet gaan strijden om dan uiteindelijk te stellen dat 'u gewoon deed wat ze wilden' (CGVS p.5-6). Het hoeft geen betoog dat u, gezien uw lichamelijke toestand, bezwaarlijk van nut kan zijn in Syrië.

U meet zich het profiel aan van een militair voor Hezbollah, uw militaire naam zou 'Haidar' zijn, die moet gaan strijden in Syrië, doch gezien bovenstaande observaties kan u uw profiel als militair niet aannemelijk maken (CGVS p.4, 6).

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat u op legale wijze via de luchthaven in Beiroet het land hebt verlaten, dit terwijl Hezbollah, zoals algemeen is geweten, deel uitmaakt van de Libanese regering en waardoor andermaal de door u geuite vrees ten overstaan van deze partij wordt ondermijnd (CGVS p.2). In dit kader dient nog aangestipt dat u uw paspoort niet aan het CGVS voorlegt waardoor uw verdere reisweg totaal niet duidelijk is.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u de door u neergelegde vrees ten overstaan van Hezbollah totaal niet aannemelijk gemaakt en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.

Verder legt u nog een gehandicaptenkaart neer en een medisch dossier. Deze stukken hebben betrekking op uw medische toestand waarover het CGVS geen uitspraak doet, hiervoor dient u zich te richten tot de procedure 9ter.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon - De actuele veiligheidssituatie - dd. 4 januari 2016) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De gevolgen van Hezbollah's betrokkenheid in de Syrische burgeroorlog lieten zich snel voelen in Libanon. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, en grensgeweld. Het geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in de grensstreek met Syrië, de zuidelijke buitenwijken van Beiroet en Tripoli. Vooral de eerste helft van 2014 gekenmerkt werd door een sterke toename van autobommen waarbij de meerderheid van de slachtoffers burgers waren. Het gros van deze aanslagen was toe te

schrijven aan soennitische extremistische groeperingen die Hezbollah of haar sjiiitische achterban als doelwit hebben. Hierbij werden vooral de zuidelijke buitenwijken van Beirut gevisieerd. Sinds april 2014 is er evenwel een militair veiligheidsplan van kracht in Tripoli, de Bekaa en de Akkar-regio. Mede door deze toegenomen veiligheidsmaatregelen door het leger en Hezbollah nam de schaal van het geweld, sinds de tweede helft van 2014 beduidend af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet.

Anno 2015 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de regio Bekaa (Hermel, Aarsal, Baalbek) en Akkar. Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen konvooien van extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra, en het Libanese leger of Hezbollah. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. In 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden. Hierbij vielen doden en gewonden, voornamelijk onder de strijdende partijen.

Syrische rebellengroepen voeren voorts raket- en mortiraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. In 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Wel vonden er in 2014 en begin 2015 voor het eerst sinds 2006 kleine vergeldingsacties plaats langs beide zijden.

Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. Sinds juli 2014 is in het vluchtelingenkamp Ain al-Hilwah een gezamenlijke troepenmacht actief waarin de verschillende fracties vertegenwoordigd zijn. De troepenmacht heeft zich sindsdien kunnen ontplooiën in de meest gevoelige wijken en kwam naar aanleiding van een aantal politiek gemotiveerde moorden onmiddellijk tussen. De nieuwe troepenmacht werd ook samen met de Libanese autoriteiten om de veiligheid in het kamp te garanderen.

Niettegenstaande de aanwezigheid van de troepenmacht vinden er nog steeds politieke moorden en afrekeningen plaats. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn, vallen hierbij soms één of meerdere burgerslachtoffers. Op 22 augustus 2015 braken in Ayn al-Hilwah gewapende confrontaties uit tussen islamitische groeperingen en Fatah. Op 27 augustus 2015 keerde, na onderhandelingen tussen de betrokken partijen, de kalmte terug. Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker merkt vooraf op dat hij werd gehoord op 8 februari 2016. Hij had op 20 januari 2016 de bijstand van een advocaat gevraagd (zie aanvraagformulier stuk 4). Deze aanvraag werd naar het Bureau d'aide juridique van Charleroi gestuurd, die het met enige vertraging, slechts op 9 februari 2016 om 10u22 doorstuurde naar het Bureau voor Juridische Bijstand te Brussel, dus de dag na het gehoor (stuk 5). Zijn raadsman werd aangesteld op 10 februari 2016 om 15u21, zodat hij gehoord werd zonder bijstand van een advocaat (stuk 5). Niets vermoedend wat betreft het gehoor dat had plaatsgehad op 8 februari, stelde zijn raadsman het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op de hoogte van zijn tussenkomst op 13 februari 2016 (stuk 6). Noch het opvangcentrum, noch het Commissariaat-generaal verwittigde zijn raadsman dat het gehoor ondertussen had plaatsgevonden.

2.2. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naliet hem te informeren dat de mogelijkheid bestaat om aanvullende stukken neer te leggen binnen de vijf dagen na de datum van het gehoor. Hierdoor wist verzoeker naar eigen zeggen niet dat hij nog de mogelijkheid had om zijn identiteitskaart neer te leggen. Verzoeker herhaalt te dezen dat hij het nodige had gedaan om de bijstand van een advocaat te verkrijgen, doch deze laatste slechts ter gelegenheid van de mededeling van de bestreden beslissing werd geïnformeerd dat het gehoor drie maanden vroeger had plaatsgehad.

2.3. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48 en 48/3 van de vreemdelingenwet, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en benadrukt hij dat hij stukken neerlegt waaruit zijn opleiding bij Hezbollah blijkt. Verzoeker meent dat aan de echtheid van deze stukken niet wordt getwijfeld. Voorts meent verzoeker dat in hoofde van het Commissariaat-generaal duidelijk verwarring bestaat tussen het tijdstip waarop hij Hezbollah vervoegde en hij er zich contractueel bij aansloot en dat de door hem gegeven antwoorden niet tegenstrijdig zijn met de feiten. Hij wijst er voorts op dat hij naast zijn gehandicaptenkaart ook zijn rijbewijs en zijn identiteitskaart voorlegt, beide stukken waaruit wel degelijk zijn identiteit blijkt en die in verband kunnen gelegd worden met de voorgelegde overtuigingsstukken die wel degelijk zijn asielrelaas ondersteunen. Verzoeker werpt daarnaast op dat de hoedanigheid van militair helemaal niet onverenigbaar is met logistieke steun, zoals voedselbevoorrading, en dat het Commissariaat-generaal ten onrechte concludeert, op basis van hypothetische overwegingen, dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn, terwijl al zijn antwoorden eensluidend zijn met de feitelijke gegevens en er geen overtuigende overwegingen toelaten zijn verklaringen voldoende in twijfel te trekken om zijn verzoek tot erkenning als vluchteling te verwerpen. Hij betoogt dat het feit dat een asielrelaas ongeloofwaardig overkomt met betrekking tot bepaalde aspecten, of men geen afdoende materieel bewijs kan leveren om zijn asielrelaas te ondersteunen daarom nog niet betekent dat de asielzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming. Hij wijst er nog op dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de asielzoeker rekening dient te worden gehouden met de aanbevelingen ter zake van het UNHCR en hij stelt dat het *in casu* wel degelijk gaat om een gerechtvaardigde angst voor de agressieve en bedreigende houding en handelingen van Hezbollah en het feit dat hij niet kan rekenen op de legitieme bescherming van de plaatselijke autoriteiten, waarvan Hezbollah deel uitmaakt. De situatie in Libanon en de houding van Hezbollah tegenover de oorlog in Syrië zijn voldoende bekend, aldus nog verzoeker.

2.4. In een derde middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte stelt dat hij niet voldoet aan de voorwaarden om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen. Verzoeker werpt op dat het Commissariaat-generaal erkent dat de toestand in Libanon zeer onrustig is, precies door de houding van Hezbollah en haar rol in de Syrische oorlog, zonder te spreken over haar verhouding tot het naburige Israël en poneert dat hij in de huidige omstandigheden niet veilig kan terugkeren naar zijn regio van herkomst. Hij zou zich in geval van terugkeer naar Libanon immers bevinden in een situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling aangezien hij aldaar dreigt het slachtoffer te zijn van de zeer onstabiele situatie in de regio en de onmacht van de overheid om hem adequaat te beschermen. Zo'n situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling, die bedreigend is voor de bevolking, kan voldoende zijn om

tot de subsidiaire bescherming te kunnen besluiten, aldus verzoeker, die meent dat de informatie vervat in het administratief dossier het tegendeel niet aantoonst en dat hij in de gegeven omstandigheden onmogelijk naar zijn land van herkomst kan terugkeren.

2.5.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een aanvraagformulier tot bijstand van een advocaat dd. 20 januari 2016, een vraag van de balie van Charleroi van 9 februari 2016 en doorsturen door BJB op 10 februari 2016, de mededeling tussenkomst door advocaat aan het Commissariaat-generaal op 12 en 13 februari 2016, verzoekers rijbewijs met vertaling in het Frans, verzoekers identiteitskaart, verzoekers gehandicaptenkaart, een puntenblad – rapport culturele en religieuze opleiding dd. 16 januari 2013, een getuigschrift culturele en religieuze opleiding dd. 16 januari 2013, een vragenlijst van 9 december 2015 betreffende de op 30 december 2015 geplande, doch niet uitgevoerde heelkundige ingreep door het Universitair ziekenhuis van Tivoli en een vraag van 5 februari 2016 door het opvangcentrum met betrekking tot de ten laste neming van de heelkundige ingreep.

Bij aangetekend schrijven van 16 augustus 2016 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: de vertalingen in het Frans van de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde identiteitskaart en gehandicaptenkaart.

2.5.2. Op 19 augustus 2016 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met nieuwe elementen geworden. Het betreft de COI Focus *“Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon”* van 15 juli 2016.

2.6. Vooreerst benadrukt de Raad dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatische inhouden voor personen die zich op het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.7. Waar verzoeker voorafgaandelijk opmerkt dat hij werd gehoord zonder bijstand van een advocaat, dient erop gewezen dat uit het administratief dossier en de door verzoeker als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde stukken blijkt dat zijn raadsman op 12 februari 2016, dus na het gehoor, zijn tussenkomst aan het Commissariaat-generaal heeft gemeld. Dat verzoekers raadsman niet aanwezig was op het gehoor kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen derhalve niet worden aangerekend. De Raad wijst er in dit verband nog op dat verzoeker zich vluchteling heeft verklaard op 27 oktober 2015 doch hij pas op 20 januari 2016 de nodige stappen heeft ondernomen teneinde de bijstand van een advocaat te bekomen. Verzoeker toont ook niet aan op welke wijze de bijstand van een advocaat tijdens het gehoor een invloed zou kunnen hebben gehad op de bestreden beslissing, temeer daar het aan de advocaat niet is toegestaan om tussen te komen tijdens het gehoor. Dat zijn raadsman na de mededeling van diens tussenkomst niet werd ingelicht dat het gehoor reeds had plaatsgevonden, kan het Commissariaat-generaal niet worden verweten daar geen enkele wetsbepaling het Commissariaat-generaal verplicht een tussenkomende raadsman op de hoogte te stellen van het voorafgaande verloop van de procedure.

2.8. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) een aantal bedenkingen kunnen worden gemaakt aangaande zijn betrokkenheid bij Hezbollah daar (1) de door hem beschreven manier van toetreden en de beschrijving van zijn opleidingsprogramma niet overeen komen met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zoals omstandig wordt uiteengezet, zodat zijn verklaring dat hij zonder slag of stoot in 2006 lid is geworden van Hezbollah en zonder meer werd opgenomen in hun opleidingsprogramma iedere geloofwaardigheid ontbeert, (2) het, gezien hij stelt gedurende meer dan twee maanden dagelijks religieus onderricht te hebben gehad, opvallend is

dat hij spontaan enkel in gemeenplaatsen spreekt en zijn verklaringen niet bepaald van diepgang getuigen, (3) hij evenmin kan overtuigen wanneer hem gevraagd wordt zijn militaire opleiding toe te lichten daar van iemand die bijna gedurende acht jaar wekelijks militaire opleiding heeft gehad meer doorleefde, meer gedetailleerde en meer overtuigende verklaringen kunnen worden verwacht, (4) hij het ook heeft over de opleiding 'Ansar' – dat is zoals de 'Jounoud' opleiding maar meer uitgebreid – doch hij, gevraagd om hierover te vertellen, afleest van het document dat betrekking heeft op de opleiding 'Jounoud' welke vakken hij hierin volgde, hij slechts drie vakken die hij volgde uit het hoofd kan opsommen, hij niet kan toelichten in welke mate de lessenreeks Ansar meer uitgebreid was en zijn antwoorden over de inhoud van deze lessen de algemene kennis van een praktiserend moslim niet overstijgen, wat toch wel verwacht kan worden van iemand die beweert een dusdanige opleiding te hebben gevolgd, (5) ook over de bijkomende militaire training van 45 dagen begin 2014 meer gedegen en meer gedetailleerde antwoorden kunnen verwacht worden, zoals wordt toegelicht en (6) de door hem met betrekking tot de door hem gevolgde opleidingen neerlegde documenten, met name een puntenlijst en een diploma van de door hem beweerde gevolgde 'Jounoud' opleiding slechts waarde hebben ter ondersteuning van een overtuigend relaas, wat hier niet het geval blijkt te zijn, en hij bovendien geen identiteitskaart of paspoort neerlegt waardoor sowieso niet valt te verifiëren of deze stukken daadwerkelijk op hem betrekking hebben, (ii) hij totaal niet kan overtuigen waarom Hezbollah hem naar Syrië zou sturen daar het geen betoog hoeft dat hij, gezien zijn lichamelijke toestand, bezwaarlijk van nut kan zijn in Syrië, (iii) hij, gezien bovenstaande observaties, zijn profiel als militair niet aannemelijk kan maken, (iv) hij op legale wijze via de luchthaven van Beiroet het land heeft verlaten terwijl Hezbollah deel uitmaakt van de Libanese regering, waardoor andermaal de door hem geuite vrees ten overstaan van deze partij wordt ondermijnd, (v) de door hem voorgelegde gehandicaptenkaart en medisch dossier betrekking hebben op zijn medische toestand, waarover het Commissariaat-generaal geen uitspraak doet en (vi) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.9.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van deze pertinente motieven, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem uiteengezette asielmotieven, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoeker volhardt in de bewering dat hij als militair aangesloten was bij Hezbollah en stelt dat "de hoedanigheid van militair helemaal niet onverenigbaar is met logistieke steun, zoals voedselbevoorrading". Met deze bewering weerlegt verzoeker niet dat de door hem beschreven manier van toetreden en de beschrijving van zijn opleidingsprogramma niet overeen komen met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zoals omstandig wordt uiteengezet, zodat zijn verklaring dat hij zonder slag of stoot in 2006 lid is geworden van Hezbollah en zonder meer werd opgenomen in hun opleidingsprogramma iedere geloofwaardigheid ontbeert. Hij weerlegt daarmee evenmin (i) dat hij niet kan overtuigen wanneer hem gevraagd wordt zijn militaire opleiding toe te lichten daar van iemand die bijna gedurende acht jaar wekelijks militaire opleiding heeft gehad meer doorleefde, meer gedetailleerde en meer overtuigende verklaringen kunnen worden verwacht, (ii) dat hij het ook heeft over de opleiding 'Ansar' – dat is zoals de 'Jounoud' opleiding maar meer uitgebreid – doch hij, gevraagd om hierover te vertellen, afleest van het document dat betrekking heeft op de opleiding 'Jounoud' welke vakken hij hierin volgde, hij slechts drie vakken die hij volgde uit het hoofd kan opsommen, (iii) dat hij niet kan toelichten in welke mate de lessenreeks Ansar meer uitgebreid was en zijn antwoorden over de inhoud van deze lessen de algemene kennis van een praktiserend moslim niet overstijgen, wat toch wel verwacht kan worden van iemand die beweert een dusdanige opleiding te hebben gevolgd, en (iv) dat hij ook over de bijkomende militaire training van 45 dagen begin 2014 geen gedetailleerde antwoorden kan geven. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal terecht oordeelt dat verzoeker zijn profiel als militair niet aannemelijk kan maken.

Waar verzoeker nog benadrukt dat hij documenten heeft neergelegd waaruit zijn opleiding bij Hezbollah blijkt, dient erop gewezen te worden dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerm minst het geval is gebleken, zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. In zoverre verzoeker meent dat aan de echtheid van de stukken niet wordt getwijfeld, gaat hij uit van een manifest verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

2.9.2. Ook de overige door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen. Zijn identiteitskaart en rijbewijs tonen slechts zijn identiteit en nationaliteit aan, gegevens welke niet worden betwist. Zijn gehandicaptenkaart en medisch dossier hebben betrekking op zijn medische toestand, doch verzoeker dient zich voor de beoordeling van de medische elementen te richten tot de hiertoe geëigende procedure.

2.10. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het vluchrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.11.1. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd door zijn autoriteiten of door derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

2.11.2. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Libanon, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus "*Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon*" van 4 januari 2016, toegevoegd aan het administratief dossier en de op 19 augustus overgemaakte COI Focus "*Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon*" van 15 juli 2016) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon nog steeds grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een

toenemende polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen en grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische militieën. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet. Na de zware aanslag in november 2015 vonden er geen terroristische aanslagen meer plaats in Beiroet. Anno 2015-2016 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. In 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen. Sinds januari 2016 bekampen IS en JN ook elkaar waarbij langs beide kanten verliezen werden geleden. Bij dit geweld worden evenmin burgers geïdoleerd en, aangezien het een afgelegen en bergrijke regio betreft, vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Syrische rebellen groeperingen voeren voorts raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellen groeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. In 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers geïdoleerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers geïdoleerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. In het vluchtelingenkamp Ayn al-Hilwa is een gezamenlijke troepenmacht actief waarin de verschillende fracties vertegenwoordigd zijn. De troepenmacht heeft zich sinds haar oprichting kunnen ontplooiën in de meest gevoelige wijken en kwam naar aanleiding van een aantal politiek gemotiveerde moorden onmiddellijk tussen. De nieuwe troepenmacht werd ook samen met de Libanese autoriteiten om de veiligheid in het kamp te garanderen. Niettegenstaande de aanwezigheid van de troepenmacht vinden er nog steeds politieke moorden en afrekeningen plaats. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn, vallen hierbij soms één of meerdere burgerslachtoffers. Op 22 augustus 2015 braken in Ayn al-Hilwa gewapende confrontaties uit tussen islamitische groeperingen en Fatah. Op 27 augustus 2015 keerde, na onderhandelingen tussen de betrokken partijen, de kalmte terug. Er is wel sprake geweest van moorden en kleinschalige schietincidenten waarbij een aantal doden vielen bij de extremistische strijders of Fatah. Er werden geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Met het louter betwist van voorgaande appreciatie en de argumentatie dat het Commissariaat-generaal erkent dat de toestand in Libanon zeer onrustig is, precies door de houding van Hezbollah en haar rol in de Syrische oorlog, zonder te spreken over haar verhouding tot het naburige Israël, dat hij in de huidige omstandigheden niet veilig kan terugkeren naar zijn regio van herkomst, dat hij zich in geval van terugkeer naar Libanon immers zou bevinden in een situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling aangezien hij aldaar dreigt het slachtoffer te zijn van de zeer onstabiele situatie in de regio en de onmacht van de overheid om hem adequaat te beschermen, dat zo'n situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling, die bedreigend is voor de bevolking, voldoende kan zijn om tot de subsidiaire bescherming te kunnen besluiten, dat de informatie vervat in het administratief dossier het tegendeel niet aantoont en dat hij in de gegeven omstandigheden onmogelijk naar zijn land van herkomst kan terugkeren, brengt verzoeker geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt de analyse door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in Libanon door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Waar verzoeker het Commissariaat-generaal nog onzorgvuldigheid verwijt in zoverre werd nagelaten hem te informeren dat de mogelijkheid bestaat om aanvullende stukken neer te leggen binnen de vijf dagen na de datum van het gehoor, waardoor verzoeker naar eigen zeggen niet wist dat hij nog de mogelijkheid had om zijn identiteitskaart neer te leggen, dient te worden benadrukt dat uit de lezing van het gehoorverslag duidelijk blijkt dat verzoeker tijdens het gehoor uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van het voorleggen van zijn identiteitskaart: *“CG: Ik heb nodig van u een ID-kaart (...) Mijn gehandicaptenkaart werd door mijn ouders opgestuurd. CG: Waarom geen id-kaart? AZ: Tijdens het eerste gehoor werd me niet gevraagd naar die kaart. CG: Maar er werd u gevraagd om uw id mee te nemen. CG: Behalve deze stukken wil u nog andere stukken neerleggen? AZ: Ik heb enkel dit. Hezbollah geeft geen doc. (Worden er nog stukken toegevoegd aan het dossier? Zo ja, welke stukken? Zie supra.”* (administratief dossier, stuk 6, p. 7-9). Aangezien verzoeker er aldus duidelijk op werd gewezen dat hij zijn identiteitskaart diende over te maken en hem uitdrukkelijk werd gevraagd of hij nog bijkomende stukken wenste neer te leggen doch hij hierbij aangaf geen andere documenten te hebben, kan niet worden ingezien waarom het Commissariaat-generaal nog had moeten melden dat bijkomende stukken binnen de vijf dagen na het gehoor moesten worden neergelegd, noch hoe dit nalaten een onzorgvuldigheid uitmaakt. Hoe dan ook, verzoeker had ook middels onderhavig verzoekschrift nog de mogelijkheid om bijkomende stukken, waaronder zijn identiteitskaart, aan zijn asiëldossier toe te voegen, mogelijkheid waarvan hij overigens ook gebruik heeft gemaakt.

2.13. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS